

Heid Cat zondag 47

Uw Naam worde geheiligd 1 God Zelf 2 Zijn werken 3 ons leven

Gemeente,

De juf of meester in groep 8 die deed een rondje: als jullie jarig zijn, wat vraag je dan? Nou, je kan wel een beetje raden wat er kwam: een fiets voor Gouda volgend jaar, een smartphone, een computerspel. En de laatste, die zei: een krabber voor de autoruit. Nou, maar zover ben je toch niet? Nee, zei hij, maar dan geef ik hem aan mijn vader. Ik vraag iets voor mijn vader als ik jarig ben.

Ja, daar hadden ze geen van allen aan gedacht, dat dat ook nog zou kunnen. Dat je iets zou vragen, niet voor jezelf, maar voor je vader.

Gemeente, dat leert Jezus ons in het Onze Vader. Als wij gaan bidden, als wij dingen gaan vragen, dat wij dan iets vragen voor onze Vader in de hemel. Iets waar Hij vreugde in vindt en wat Zijn eer verhoogt. Dan zien we weer dat de Heere Jezus ons bidden bijstelt. Want is dat een enorme ombuiging, zeg maar bekering van hoe wij makkelijk bidden. Als ik bid, dan vraag ik dingen aan God, waarbij ik me afvraag en me laat leiden door de vraag: waar heb ik wat aan? En als we het goed bedoelen, dan bedoelen we: waar heeft mijn ziel wat aan? Je kunt kind zijn, kind van God, en toch zo vreselijk bidden vanuit jezelf, op je eigen ziel en zaligheid gericht. Maar de Heere Jezus leert ons: begin in je gebed nou eens door je te laten door de vraag: waar heeft de Vader wat aan? Bidden, gericht op God!

Dat is zo'n bekering, zo'n omkering van heel mijn denken, van heel mijn bidden, dat we niet beter kunnen doen dan de woorden van de discipelen opnieuw overnemen: Heere, leer ons bidden. Zuiver bidden. En ik stel de vraag gelijk erbij nu alleen als vraag, ik kom er later nog op terug: hoe moet dat als je onbekeerd bent? Als je God niet kent, Jezus niet kent? Want dan kun je, dan wil je toch niet gericht zijn op God? En dan toch bidden, moeten bidden, mogen bidden.....

Daarom laat de Heere Jezus ons beginnen met de bede: Uw Naam worde geheiligd. Uw Naam, dus de Naam van God, van de Vader. Die worde geheiligd. Geheiligd, dat weten we wel, dat betekent apart gezet. Niet horend bij de rest, maar apart, uniek daarboven uit. Neem bijv de naam Vader. Ja, je hebt veel vaders op de wereld. Maar je zou mag God de Vader daar nooit mee op één lijn stellen. God als Vader steekt daar ver bovenuit. Neem 'God' als Naam. Er zijn zoveel namen op de wereld. Jan, Piet, Klaas, Marlies, Maria, Hanna. Maar je kunt en mag de naam 'God' daar nooit mee op één lijn stellen. Die steekt daar ver boven uit.

Anders gezegd: de naam, de eer, de roem van God steekt ver boven alles en iedereen uit. Niemand is als God. God staat op unieke, eenzame hoogte in Wie Hij is en hoe Hij is en wat Hij doet. En daar gaat het dus om: dat iedereen dat zal beseffen in zijn spreken, zijn handelen, in heel zijn doen. God is uniek. Ver boven alles en iedereen uit. Hij verdient lof, eer, roem, heerlijkheid. Uw Naam wordt geheiligd.

Zo'n mens heeft een open zenuw in zijn leven. De zenuw van Gods eer en Naam. Die wordt nogal eens geraakt, en dat doet pijn.

Hoe dan? Wat is er voor nodig zodat dat gebeurt? Wat is ervoor nodig zodat God alle eer krijgt en Zijn Naam uniek wordt geprezen en verklaard? Daar heeft de catechismus over nagedacht. En drie dingen opgeschreven waardoor dat zal kunnen gebeuren.

1 God Zelf

De eerste is: geef dat wij U recht kennen. God kennen zoals Hij is. Dat is God kennen in de Heere Jezus. En dan komen altijd twee lijnen samen. Die van Gods toorn en van Gods liefde. Van Gods heiligheid en van Zijn genade. Want in de Heere Jezus zien wij dat God de zonde straft. Dat Zijn heiligheid ontzagwekkend is. Zonde moet gestraft worden. En hoe: met de eeuwige straf, de God verlatenheid, de nederdaling ter hel. Zo heilig, zo rechtvaardig is de HEERE. Maar in Jezus Christus toont God dat Hij Zelf die straf op Zich neemt. Dat Hij in Zijn Zoon Zelf het oordeel draagt. Zo vol liefde, zo genadig is de HEERE. Dat Hij Zelf Zijn Zoon geeft, dat de Zoon Zijn leven geeft om de straf te dragen en de Heilige Geest te verwerven.

Leer ons U recht kennen. Want wie U recht kent, die zal U prijzen. Die zal U verheerlijken en roemen. Wie is een God als Gij? Wie zou dat doen? Wie heeft ooit iemand zoiets zien doen? Wie is als Gij? Uw Naam is zo hoog, zo groot, zo heerlijk. Niemand is al U.

Daarom leert Jezus ons bidden: leer ons U recht kennen. Dat is het gebed van een bedelaar. Geef. Want mijn nood en ellende is dat dat zo makkelijk inzakt. Dat ik Uw liefde gewoon vindt en Uw toorn niet besef. Want mijn nood en ellende is dat ik zo makkelijk scheefgroeï. Dan vind ik Uw liefde een beetje zo dat U het wel door de vingers ziet. Dat U er zo'n punt niet van maakt. Of dan zie ik Uw toorn als iets wat me alleen maar angstig en onzeker maakt. En dan heilig ik Uw Naam niet, dan loof en eer ik U niet, voel ik geen enkele behoefte daartoe. O geef dat wij U recht kennen. Elke dag weer. Zodat we vol van U zijn en uw lof uit ons hart stroomt, uit onze beleving van Wie U bent. Heere, geef....

Dan leert de catechismus ook heel duidelijk: geef dat wij. Niet: geef dat ik U recht ken, maar wij. Ja, al ik op mezelf gericht zou zijn, dan zou ik

er genoeg aan hebben als ik God maar kennen mag. Maar het gaat om de Naam van de Vader. En Zijn Naam wordt geheiligd als wij allen Hem recht kennen, zodat uit ons aller mond en hart de eer en roem van Hem opstijgt. Dan wordt Zijn lof vergroot, Zijn Naam geheiligd, als wij allen Hem recht kennen.

Dat mag ook vertrouwen geven. Want dat ik God leer kennen dat is tot Gods eer. Dan zal mijn hart en mond Hem grootmaken. Dus ik mag bidden, HEERE, het is toch tot Uw eer als ik U recht leer kennen vandaag. En ik mag bidden als ik Hem nog niet ken, als ik onbekeerd ben, o HEERE, leer mij U kennen. Dan zal ook mijn hart en mond U eren, en Uw Naam heiligen. Dat is toch tot Uw eer, als ik, ook ik, U kennen mag. Hoe onverdiend het ook is, al heb ik geen enkele grond in mezelf. HEERE, Uw Eigen Naam is ermee gediend als U mij leert om U te kennen. Doe het, Uwe Naam ter eer.

De mens die dit bidt, is een mens die pijn heeft in zijn leven. Een open zenuw. Als je je krantje leest, het nieuws leest en hoort. O, wat wordt in de wereld Gods Naam omlaaggehaald. Als stopwoord, als vloek. Als God wordt gelijkgeschakeld met Allah of het boeddhisme. Dat het niet de moeite waard wordt geacht om Hem te zoeken. Wat wordt in de kerk Gods Naam omlaaggehaald. Als Zijn toorn en liefde niet allebei beleden worden. Alsof Hij vermurwd moet worden om je genadig te zijn. Alsof Hij het maken kan en zal om te straffen. Alsof Zijn Woord verbeterd moet worden door ons. Zoveel vrijzinnigheid, en zoveel rechtzinnigheid zonder liefde. Wie het om Gods Naam gaat, die voelt pijn. Pijn die doet bidden: o geef, geef toch, dat wij U allen recht kennen.

O Heere, leer ons bidden. En wees Gij Heere Jezus, onze Voorbidder, neem al onze onzuivere gebeden aan, reinigt U ze, en breng ze zo tot Uw Vader.

2 Zijn werken

Dan het tweede. Dus het tweede waardoor Gods Naam geheiligd zal worden. Dat zal gebeuren als wij God prijzen, roemen en eren omdat wij in al Zijn werken Zijn deugden zien schitteren. De catechismus noemt er zes: almacht, wijsheid, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid. Almacht: God, Die alles in Zijn hand heeft. Wijsheid: God, Die zo wijs is, ver boven ons denken uit. Goedheid: God Die zo goed is, zo lankmoedig en verdraagzaam. Gerechtigheid: God Die zo rechtvaardig is, heilig eerlijk en volmaakt recht. Barmhartigheid: als een vader zorg draagt voor Zijn kinderen. Waarheid: Altijd betrouwbaar, al kost het Hem alles, Hij is trouw en waarachtig. En die glansen in al Gods werken.

Wat glanzen Gods deugden in Zijn schepping. Wat glanzen Zijn deugden in de regering van de wereld. Wat glanzen zijn deugden in Zijn uitverkiezing. Wat glanzen Zijn deugden in de komst van Jezus Christus en Zijn lijden, sterven en opstanding. Wat glanzen Zijn deugden in het werk van Zijn Geest in je hart. Wat glanzen Zijn deugden in Zijn leiding van je leven.

Geef dat wij al Uw deugden zien in al Uw werken en U daarvoor zullen roemen en eren. Zoals Psalm 8 zingt van de schepping. Zoals Paulus in Efeze 1 en Romeinen 11 jubelt over de uitverkiezing. Zoals Job zingt als Hij alles kwijt is geraakt in Job 1. Zoals de bruid in Hooglied zingt van de hemelse Bruidegom Christus. Zoals de hemel zingt van al Gods glorie in al Zijn werken. Heilig en heerlijk zijt Gij in al Uw werken. De hemel zingt en bruist van glorie voor God en Zijn werken. En als al Zijn werken voltooit zijn dan galmt de hemel na Babels val: Halleluja, hoe groot en heerlijk zijt Gij!

Geef, geef dat wij zo U zullen prijzen in al Uw werken. Zomaar spontaan zullen zingen. Op de fiets, in de auto, aan de tafel, op je kamer, ja, zeker in de kerk. Zullen getuigen omdat we er zo vol van zijn.

Geef, zo leert Jezus ons bidden. Dat is het gebed van een bedelaar. Want dat heb ik niet vanzelf in mijn hart. O nee. Gods deugden glanzen wel en schitteren. Helder als de zon. Maar ik zie zo slecht. Mijn ogen zijn zo verduisterd. Ik zie die glans niet of zo slecht. Dan vind ik de uitverkiezing maar een oneerlijk iets. Dan gaat de schepping aan me voorbij. Dan brengt de regering van de wereld me in verwarring. Dan ben ik blind voor het werk van Christus en van de Heilige Geest. Of ik vind het maar gewoon. Ervan zingen? Ver te zoeken. O Heere, geef....

En: dan doet het me zo'n zeer, dat werk van Gods leiding in mijn leven. Dan begrijp ik er niet van, dan kreun ik eronder en zucht ik. Dan verhindert dat me om Gods deugden erin te zien. Dan trek ik die in twijfel, Zijn wijsheid en goedheid. Dan doet het me zo'n zeer dat ik er helemaal niet van zing. Ver te zoeken. O HEERE, geef.....

En....ik laat zo graag mezelf eren voor Uw werk. Uw werk van mijn gaven en talenten die ik heb, Uw werk van bekering en geloof, Uw werk van mijn vrijmoedigheid, van mijn heilig leven, ik laat er zo graag mijzelf op voorstaan. Dat ik eer ontvang en me laat welgevallen. O HEERE, geef....

Dan leert de catechismus ook: geef dat wij.. Ja, als het ging om mijn heil en de gerichtheid op mijn geluk en zaligheid, dan was het genoeg om te bidden, geef dat ik. Maar Jezus leert ons dat het gaat om de eer van Zijn Vader. Dus dat wij allemaal God prijzen om al Zijn werken. Ook als wij het moeilijk hebben en er pijn van voelen. Geef dat wij.... Zodat Uw eer uit de mond van ons allemaal opstijgt.

Dat mag je ook bidden met vertrouwen: HEERE, geef het me, want dan zal ik U roemen in Uw werken. Het is toch tot Uw eer als ik dat zien mag, Uw deugden in Uw werken. Als ik daarvoor buigen mag, ook in de weg die U met mij gaat. HEERE, wil mij Uw Naam ter eer dat doen zien en van doen zingen. Dan wordt Uw lof vergroot. En daar is de HEERE altijd gevoelig voor.

Een mens die dit leert bidden, is een mens met pijn in zijn leven, in haar leven. Wat worden Gods werken onteerd en miskend. Als mensen zichzelf laten eren op het sportveld, in de politiek, in de popmuziek, in de kerk. Wat wordt het werk van de schepping onteerd door alles aan evolutie toe te schrijven. Wat wordt het werk van bekering onteerd alsof mensen dat vanuit zichzelf kunnen kiezen. Wat wordt het werk van Zijn leiding onteerd als mensen opstandig zijn, God verwijten maken. Wat moet God het ontgelden als er op het weer, Zijn werk, gemopperd wordt. Die open zenuw van Gods eer wordt zo vaak aangeraakt en dat doet zo'n zeer. O HEERE, geef.... geef.....

O, leer ons bidden. En wees Gij Heere Jezus, onze Voorbidder, neem al onze onzuivere gebeden aan, reinigt U ze, en breng ze zo tot Uw Vader.

3 ons leven

Dan het derde waardoor Gods Naam geheiligd zal worden. Geef dat wij heel ons leven zo inrichten dat vanwege ons Uw Naam wordt geprezen. Dus: dat ik een middel mag zijn waardoor anderen U zullen prijzen. Dat mensen van mijn leven onder de indruk komen en erkennen: dat is Gods werk in die man, die vrouw, die jongen, dat meisje.

Daarom is zonde zo erg. Ja, zegt u, zeg jij, dat is waar. Zonde is erg, want je krijgt er zo'n slecht geweten van, je krijgt er zo'n donker hart van en voelt je achteraf zo beroerd. Je hebt er soms ook zo'n narigheid van door wat je hebt aangericht. Zonde is erg. Maar weet u wat Jezus wil leren? Er iets veel ergers aan de zonde. Kijk maar naar David. Toen hij zondigde met Bathseba en Uria. Inderdaad, erg, vreselijk erg. Slecht geweten, donkere ziel, veel benauwdheid. Veel schade aangericht: zoveel mensen in het ongeluk gestort. Maar het allerergste: gij hebt de Naam des HEEREN doen lasteren onder de heidenen. Aldus God Zelf. Mijn Naam wordt nu niet geheiligd onder de heidenen, want die hebben hun woordje wel klaar: nou, die God van Israel hoeven we ook niet te hebben. Moet je eens kijken wat Zijn Gezalfde doet. Dan kan ik zonder God het nog wel beter ervan afbrengen. Dat is het ergste.

Geef, dat dat nooit gebeuren zal, dat anderen door mij gaan denken: als de God van de Kerk zulke gelovigen heeft, dan kan ik zonder geloof nog wel beter leven dan zij. Mij niet gezien. Dat staat op het spel als

je kerkganger bent, als je op belijdeniscatechisatie zit, als je belijdend lid bent, avondmaalganger, ambtsdrager. Dat staat op het spel. Dat anderen door u, door jou, door mij het wel gezien hebben met God en de kerk.

Geef dat wij ons leven alzo schikken en richten, dat anderen door mij U gaan eren en prijzen. Aan mij zien: die God van de kerk, Die is het waar te kennen en te dienen. Je merkt dat Zijn gelovigen betere mensen zijn, echte vrome mensen. Daarop al mijn doen en laten richten: als een pijl op de roos. Daarheen moet het: dat anderen door mij God prijzen en hoogachten. Door heel mijn leven.

Dus door wat ik met mijn mond zeg. Zuivere, ware, oprechte, eerlijke dingen. Niet meepraten met schunnigheid, met vuilheid, met roddelen, met iemand afkraken.

Door wat ik doe met mijn handen. Helpen, trouw werken, delen, uitdelen, geven. Niet meedoen met zwart werken, met iemand dwarszitten, met surfen naar dezelfde site als anderen.

Door waar ik heenga met mijn voeten. Naar de kerk, naar mensen die eenzaam en alleen zijn en hulp kunnen gebruiken. En niet naar plekken waar ik niet hoor, op zaterdagavond niet en op andere avonden ook niet. Niet naar omgevingen die bol staan van drank, vrouwen, vloeken, schelden. Of het moest zijn om er te gaan getuigen. Niet om het gaspedaal maar in te drukken en anderen te laten mopperen of vloeken over mijn rijgedrag.

Door wat ik bedenk met mijn hart. Om ervoor uit te komen, om er alles voor over te hebben, om consequent te zijn. En niet uit te denken: hoe kan ik met zo min mogelijk belijden nog zoveel mogelijk populair blijven en met zo min mogelijk oneerlijkheid en zondagswerk nog veel mogelijk binnenhalen?

Heere, geef..... Geef mij een leven zoals Hij dat had. Uw Zoon, Die kon zeggen: Ik heb U verheerlijkt op aarde. Altijd en overal. Een leven dat Hij uitdeelt. Dat Hij schenkt en waarin Hij achter Zich aantrekt. Als de overste Leidsman en Voleinder des geloofs.

Dat is het gebed van een bedelaar. O HEERE, ik ben zo op mezelf gericht. In mijn denken en mijn doen. Wat levert het mij op, wat heb ik eraan? Wat heb ik eraan? En van daaruit denk ik, doe ik, praat ik, ga ik. En wat het U aandoet is zo ver weg. O Neem het uit Christus en geef het mij. In mijn denken, mijn mond, mijn handen, mijn voeten.

Dan leert Jezus ook: geef ons. Als het om mijn zaligheid en vreugde ging was het genoeg om te bidden geef mij. Maar het gaat om Gods naam. Daarom Heere, geef dat wij allemaal van uw Gemeente ons leen daarop richten dat U geëerd wordt.

Dat mag je ook met vertrouwen bidden. Want HEERE, dat is toch tot Uw eer, als U mij heilig leert leven. Het is voor mij onbegonnen werk, en steeds weer zondig ik, en al voor de zoveelste keer moet ik het vragen, maar: het is tot Uw eer en tot eer van Uw Naam als U mij leert om heilig te leven.

Een mens die dit bidt, is een mens die in zijn open zenuw nogal eens geraakt wordt. O wat gebeurt er in de kerk, in de gemeente, wat aanleiding geeft waardoor God onteerd wordt. Het misbruikschandaal in de rooms katholieke kerk, de kerk in zijn lauwheid, de kerk in zijn verdeeldheid, de kerk in zijn gebrek aan getuigenis, de kerk in zijn ongehoorzaamheid aan Gods Woord. De gemeente in haar zonden, in haar lauwheid, in haar slordigheid, haar halfheid. O wat wordt God erdoor onteerd en Zijn Naam ontheiligd. O Heere, geef.....

O leer ons bidden. En wees Gij Heere Jezus, onze Voorbidder, neem al onze onzuivere gebeden aan, reinigt U ze, en breng ze zo tot Uw Vader.

Gemeente, dit gebed is een gebed van een mens die verdriet heeft. Pijn voelt. Daarom is het het gebed van een mens die hunkert. Die uitziet. Want er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont. Kijk, als het puur om mezelf ging en mijn zaligheid zou mijn sterven ook dat doel dienen, dat ik eeuwig God groot mag maken. Maar dan gaat alle ontheiliging van Gods Naam op aarde wel door en verder. Maar omdat het gaat om God en Zijn Naam, daarom is de nieuwe hemel en nieuwe aarde zo geweldig. Daar wordt God altijd geëerd en geprezen. Daar is alles puur voor God. Soms is er hier een voorsmaak. Als met anderen, met Zijn Gemeente Hij mag worden grootgemaakt. Sprekend, zingend, roemend. Over Zijn werk. Daarover praten met elkaar, dat zijn zulke hoogtepunten in het leven. Op weg naar de dag dat heel de Kerk en heel de hemel en de aarde vol zijn van Zijn lof.

De vraag is: zult u daar dan bij zijn? Zal jij, zal ik daar dan bij zijn? Of zullen we daar ontbreken, daar buitengesloten worden? Als we daar dan bij zullen zijn, dan zullen we nu en hier leren bidden: O Vader, Uw Naam worde geheiligd.

Amen